
Børre Husebø

MINNEORD

ØYVIND ERIK DUGUID JENSEN

KARL HEINRIK MELLE

JOHN OLAV ROALDSET



Pensjonert spesialist i psykiatri Per Børre Husebø ble født i Trondheim 18.7.1941 og døde av akutt sykdom 22.12.2023. Han var gjennom nesten 40 år en av Norges mest brukte rettspsykiatere. Han begynte han på NTH, men valgte etter et par år å bli lege isteden og tok embetseksamen i 1971 i Basel, Sveits. Etter å ha vært innom Haukeland, turnustjeneste ved Kristiansund sykehus og Halså distrikt, og psykiatriutdanningsstillinger ved daværende Haukåsen, Reitgjerdet og Østmarka, ble han godkjent spesialist i psykiatri i 1980. Da han kom som spesiallege til Fylkessjukehuset i Kristiansund i 1984, bygde han opp psykiatrisk poliklinikk og var avdelingsoverlege, før han senere drev privat spesialistpraksis i psykiatri. Han avsluttet sin ordinære yrkeskarriere som fastlege ved Sentrum legesenter i Kristiansund.

Parallelt med full klinisk praksis var Husebø rettspsykiater, noe han fortsatte med til langt etter vanlig pensjonsalder. En av hans første rettspsykiatriske observasjoner var i Nasset-saken i Orkdal, og denne saken ble nok førende for

hans mangeårige omfattende virke innen rettspsykiatrien. Det var en faglig krevende sak med stor medieoppmerksomhet, men oppdraget ble løst på en seriøs og saklig måte, trass betydelig ytre press.

Han hadde en livslang vilje og evne til å lære og holde seg faglig oppdatert. Denne evnen og viljen gjorde også at han etter mange år som psykiater kunne skifte hovedstilling og begynne som fastlege. Husebø var en svært god kliniker. Vi som har arbeidet sammen med ham som sakkyndige, har sett at få kunne som ham komme inn på selv de vanskeligste, sykeste og mest tildekkende personene og få klarlagt sykdomsbildet, for deretter presis feste det til papiret. I retten var han en dyktig pedagog som greide å formidle vanskelige problemstillinger og begreper slik at legfolk kunne forstå dette. Han var alltid kollegial og villig til å lære bort og til selv å lære av andre. Som eldre og erfaren kollega delte han villig sin kunnskap med yngre kollegaer. Kvaliteten på hans arbeid var høy helt frem til han pensjonerte seg helt i 2017.

Husebø var gammel marineoffiser, og ingen opprører eller revolusjonær, men han kunne si fra. Han var rettskaffen og opptatt av også selv å gjøre det riktige. Viktig i så måte var da han i 1977 skulle avslutte sin spesialisering med et halvt år som reservelege på Reitgjerdet sykehus. Husebø sa opp på dagen etter knapt fire måneder på grunn av forholdene på sykehuset og det han vurderte som ulovlig tilbakeholdelse av pasienter uten grunnlag. Han opplevde etter dette å bli uglesett, og han dro derfor som distriktslege til Aure i 1978–79. Likevel ble han ansatt som overlege på Reitgjerdet i 1983, men valgte å ikke tiltre. Husebø var en sterk stemme faglig, både i rettspsykiatriske sammenhenger og i offentligheten. Han var opptatt av folkeopplysning om faget, og bidro også i media om dette.

Privat var han aktiv i Rotary. Han var meget interessert i lesing og hadde et stort bibliotek hjemme. Det var en fornøyelse å diskutere både historie og aktuelle begivenheter med ham. Både som rettspsykiater, fastlege og i livet var hans kone Ragni hans uunnværlige støttespiller. Hun og den øvrige familien – Christina, Elise og Camilla med familier – betydde svært mye for ham.

Vi vil minnes en dyktig kollega, en kjær venn og et godt menneske. Vi lyser fred over minnet.

Publisert: 12. februar 2024. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.24.0005
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 4. juli 2026.